

Arnaud 'Mogi' Bayat

De schade voor voetbalmakelaar Mogi Bayat in Operatie Zero is nog onduidelijk. © PHOTO NEWS

KV Mechelen is zaterdag niet komen opdagen op het veld van OH Leuven. Niet uit schroom, want dat had natuurlijk ook gekund, daags na de publicatie van het ontwerp van strafvordering in Operatie Zero. Als club verantwoordelijk zijn voor een derde van de misdrijven - en meer dan de helft van de direct bewijsbare - je zou voor minder even niet gezien willen worden.

Maar met de affaire-Veljkovic had het dus niks te maken. Het is al langer bekend dat cognitieve dissonantie in Mechelen tot kunst is verheven. Dit is een ander bestuur, luidt het riedeltje. Alsof Mechelen niet staat waar het nu staat, veilig in eerste klasse, alsof Mechelen niet betere spelers heeft kunnen betalen die het anders niet had kunnen betalen, precies door al dat gesjoemel.

Neen, KV Mechelen is niet naar Leuven gebust omdat KV Mechelen het niet eens is met de afspraken rond covidbesmettingen. Een normale procedure had kunnen zijn: de wedstrijd spelen onder voorbehoud en dan naar de bevoegde juridische instanties trekken die een klacht, en als ze daar hun zin niet kregen ten slotte naar het Arbitragehof voor de Sport, altijd prijs daar. KVM bleef gewoon thuis. De chaos in het Belgische voetbal is nog nooit zo compleet geweest. Als dat geen feit nederlaag wordt, is het hek van de dam.

Inmiddels ligt het ontwerp van strafvordering in Operatie Zero komende van de federale magistraat, 77 pagina's lang, op straat. Enerzijds zijn er de quasi-binnenkopers, haast allemaal met Dejan Veljkovic als betrokken partij: onrealistisch hoge facturen voor niet-geleverde diensten. Daartegenover staat de zwarte boekhouding van Veljkovic, waarin wordt uitgelegd voor wie dat geld moest dienen.

Dit zijn, quasi-binnenkopers, met de nadruk op quasi, want alle beschuldigten zullen enerzijds ontkennen dat ze witgewassen geld hebben gekregen en anderzijds argumenteren dat die diensten wel degelijk zijn geleverd en dat het niet verboden is handel te drijven met - weze het tien én dan nog schimmige - bedrijven. Ten slotte spreekt een nadeel van de beschuldigten dat er nog een derde partij heeft bekend: Luc Anthonissen, de Belfius-kantoorhouder die er geen graten in zag om wekelijks gigantische sommen cash aan Veljkovic te overhandigen. Er zijn bewezen transacties, er zijn

stukken aan beide zijden ter staving, er zijn verklaringen door ontvangers van het zwart geld en er zijn de hoge sommen.

Een tweede luik, minder omvangrijk dan het eerste - minder groot moet nog blijken - draait rond Arnaud Bayat, bij ons beter bekend als Mogi, de makelaar die in België in geen tijd de nummer één werd. Laten we wel wezen, de man is een onmogelijke kruising tussen een koala en een dodelijke gifspin. Hij zou beter uit ons voetbal verdwijnen en zijn broer Mehdi meenemen, maar de aanklachten tegen zijn persoon worden heel lastig om te bewijzen. Tenzij...

In de meeste verdachte transacties van Bayat wordt de term 'minstens deels fictieve bemiddelingsovereenkomst' gehanteerd. Dat impliceert dat het gerecht moet bewijzen dat de factuur voor een deel correct is en voor een ander deel niet. Begin maar te bewijzen dat 700.000 euro te veel is betaald, in een wereld waarin een makelaar makkelijk 10 procent en meer factureert als hij voor het juiste bedrag een speler op het juiste moment bij een andere club kan stallen.

Overigens gaat het in het geval van Bayat haast altijd om een commissie op de verkoop van een speler. Nooit draait het om een waanzinnige 1,5 miljoen euro voor scouting bij een inkomende transfer zoals Club Brugge met Dejan Veljkovic (onder de valse naam Uros Jankovic). Bayat factureerde overigens met zijn Belgische bvba Creative & Management Group, netjes gevestigd op zijn woonadres in Lasne.

Een ander verwijt aan het adres van Bayat is dat hij voor valse Afrikaanse attesten zou hebben gezorgd om transfers van spelers te vergemakkelijken.

Ook dat wordt een hele lastige om te bewijzen, althans het aandeel schuld van de clubs hierin. Idem voor betwiste contracten voor scouting van voetballers met de International Sports and Football Management SA in Martelange, een Luxemburgs bedrijf op naam van Bayat.

Dat Mogi Bayat zal bloeden in deze affaire is duidelijk. Hoe groot de schade zal zijn - van een tik op de vingers over een dading met de fiscus en een boete tot een echte veroordeling en gevangenisstraf - is niet duidelijk. De andere partijen (clubs) waarmee hij die contracten heeft afgesloten lijken vooralsnog gerust in de zaak. Tenzij Bayat na een maand in de gevangenis toch is beginnen te spreken. En dan luidt de vraag: wie heeft hij meegenomen in zijn val?

De man is een onmogelijke kruising tussen een koala en een dodelijke gifspin. Hij zou beter uit ons voetbal verdwijnen